ΝΑ ΠΝΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΤΕΡΑΣ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ

18/9 Δολοφονία του αντιφασίστα Π. Φύσσα, από τον φασίστα Γ. Ρουπακιά

Το επόμενο πρωί ο Ρουπακιάς ομολογεί ότι είναι μέλος της Χρυσής Αυγής, ενώ η ηγεσία το αρνείται. Το απόγευμα της ίδιας μέρας πραγματοποείται συγκέντρωση με πλήθος κόσμου, όπου ένα μεγάλο μέρος προσπαθεί να προσεγγίσει τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια. Η πορεία δέχεται την καταστολή των μπάτσων, με την συνοδεία Χρυσαυγιτών. Απολογισμός πορείας: ένας διαδηλωτής χάνει το μάτι του από ευθεία βολή δακρυγόνου, ενώ πολλοί άλλοι βρέθηκαν στο Τζάνειο με ανοιγμένα κεφάλια. Έγιναν επίσης 34 συλλήψεις και 130 προσαγωγές. Τις επόμενες μέρες παρατηρείται πλήθως αντιφασιστικών συγκεντρώσεων στην Ελλάδα και σε πόλεις του εξωτρικού, με επιθέσεις στα γραφεία της Χ.Α. σε πολλές πόλεις, ακύρωση εγκαινίων και κλείσιμο ορισμένων από τους ίδιους τους Χρυσαυγίτες.

"Μα αυτά δεν διώχνουν τον κόσμο από την αγκαλιά του συστήματος ?"
Σία Κοσιώνη, ΣΚΑΙ δελτίο ειδήσεων, 19/9

Τις επόμενες μέρες τα ΜΜΕ, φερόμενα ως έκλπηκτα, επιτίθενται στη Χρυσή Αυγή αποκαλώντας την εγκληματική οργάνωση, προετοιμάζοντας το έδαφος για τις συλλήψεις μελών και στελεχών της. Στις 28/9 πραγματοποιούνται οι συλλήψεις των στελεχών της Χρυσής Αυγής. Τα μέσα ενημέρωσης εξυμνούν την κυβέρνηση και την αντιτρομοκρατική, ενώ η ΝΔ κάνει λόγο για "δημοκρατικό τόξο".

Κράτος και ΜΜΕ...σε ρόλο αντιφασίστα!

Οι συλλήψεις και γενικά η επίθεση του κράτους και των ΜΜΕ στη Χ.Α. δεν είναι τυχαίο που γίνεται τώρα. Το φασιστικό τέρας σήκωσε το χέρι του Χρυσαυγίτη που σκότωσε έναν αντιφασίστα. Το κράτος, θέλοντας να αποκρύψει τη φασιστική του φύση ταυτίζει τον φασισμό αποκλειστικά με την Χ.Α., τον φασισμό που το ίδιο καλλιέργησε. Τα στοιχεία βέβαια υπάρχουν καιρό. Γιατί όμως χρησιμοποιήθηκαν τώρα; Η Χ.Α. αποτελεί την πραγματική φύση του συστήματος, την οποία οι κυβερνήσεις δεν μπορούσαν να προτάξουν, υπό τον φόβο της κοινωνικής κατακραυγής. Κάτω από την πίεση του κοινωνικού αναβρασμού λοιπόν, το σύστημα αποποιείται τους δεσμούς του με τον εν λόγω μόρφωμα.

Το καθεστός των νόμων γεννά πατρίδες δολοφόνων

> "Τσακίζουμε ολοκληρωτικά τον εξτρεμισμό"
> Αντώνης Σαμαράς

Η Χρυσή Αυγή είναι ένα αποτέλεσμα ενός σχεδίου εκφασισμού της κοινωνίας, το οποίο υλοποιείται εδώ και χρόνια μέσω των μηχανισμών του συστήματος. Ο καπιταλισμός, μέσω της κοινωνικής ανέλιξης επί πτωμάτων, προωθεί την λογική του ατομικισμού και της ρουφιανιάς. Καθοριστικός είναι ο ρολος του εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο μέσω της τεχνοκρατικής και εξειδικευμένης γνώσης δημιουργεί αλλοτριωμένο εργατικό δυναμικό, με έλλειψη κριτικής ικανότητας, δημιουργικότητας, ανθρώπους φοβισμένους και απομονωμένους. Παράλληλα τα ΜΜΕ βομβαρδίζουν τον κόσμο με τρομοκρατία και ρατσιστικές αντιλήψεις απ' τα στούντιο των ειδησεογραφικών εκπομπών, ενώ μέσω των εκπομπών lifestyle που προωθούν μια λογική αδιαφορίας, αποστρέφει τον κόσμο από τα κοινά και ταυτόχρονα οικειοποιεί στα μάτια του κοινού φασίστες, νταβάδες, μαφιόζους και τα λοιπά κατακάθια του συστήματος. Οι μηχανισμοί αυτοί δημιουργούν πρόσφορο έδαφος τους εκάστοτε "σωτήρες" και μια γενικευμένη λογική ανάθεσης, η οποία είναι η μητέρα του φασισμού.

Κράτος και παρακράτος χέρι-χέρι

Η αντζέτα της Χ.Α. ανοίγει δρόμο για την πολιτική της κυβέρνησης. Όταν οι μπάτσοι εισέβαλαν σε καταλήψεις, οι φασίστες έκαναν επιθέσεις σε αυτοοργανωμένους χώρους και παράλληλα ζητούσαν στη βουλή νέες εκκενώσεις καταλήψεων. Όταν η κυβέρνηση άνοιγε στρατόπεδα συγκέντρωσης και έκανε πλάτες στους τσιφλικάδες της Μανωλάδας, οι Χρυσαυγίτες έκαναν πογκρόμ με δολοφωνικές επιθέσεις εναντίων μεταναστών. Όταν η κυβέρνηση έστελνε στρατό κατοχής για να υποστηρίξει το καταστροφικό έργο της εξόρρυξης χρυσού στη ΒΑ Χαλκιδική, η Χρυσή Αυγή έκανε εκδηλώσεις υπέρ της εξόρρυξης.

Γενικότερα, πολλές πρακτικές του κράτους παραπέμπουν σε φασιστικό καθεστώς όπως οι επιστρατεύσεις εργαζομένων (μετρο, ναυτεργατών, εκπαιδευτικών), η αύξηση του ελέγχου και η επιβολή της υποταγής στη νομιμότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η δολοφονία του Θ. Καναούτη όπου το σύστημα απαξίωσε για ακόμα μια φορά τον άνθρωπο, εξισώνοντας την ανθρώπινη ζωή με το αντίτιμο ενός εισιτηρίου.

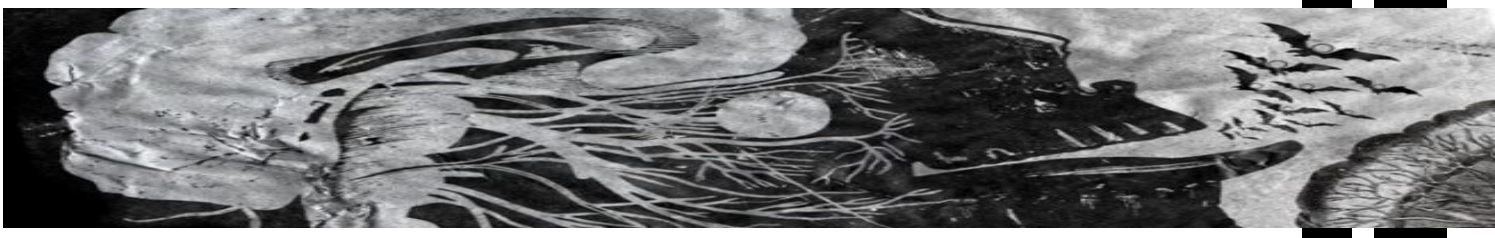

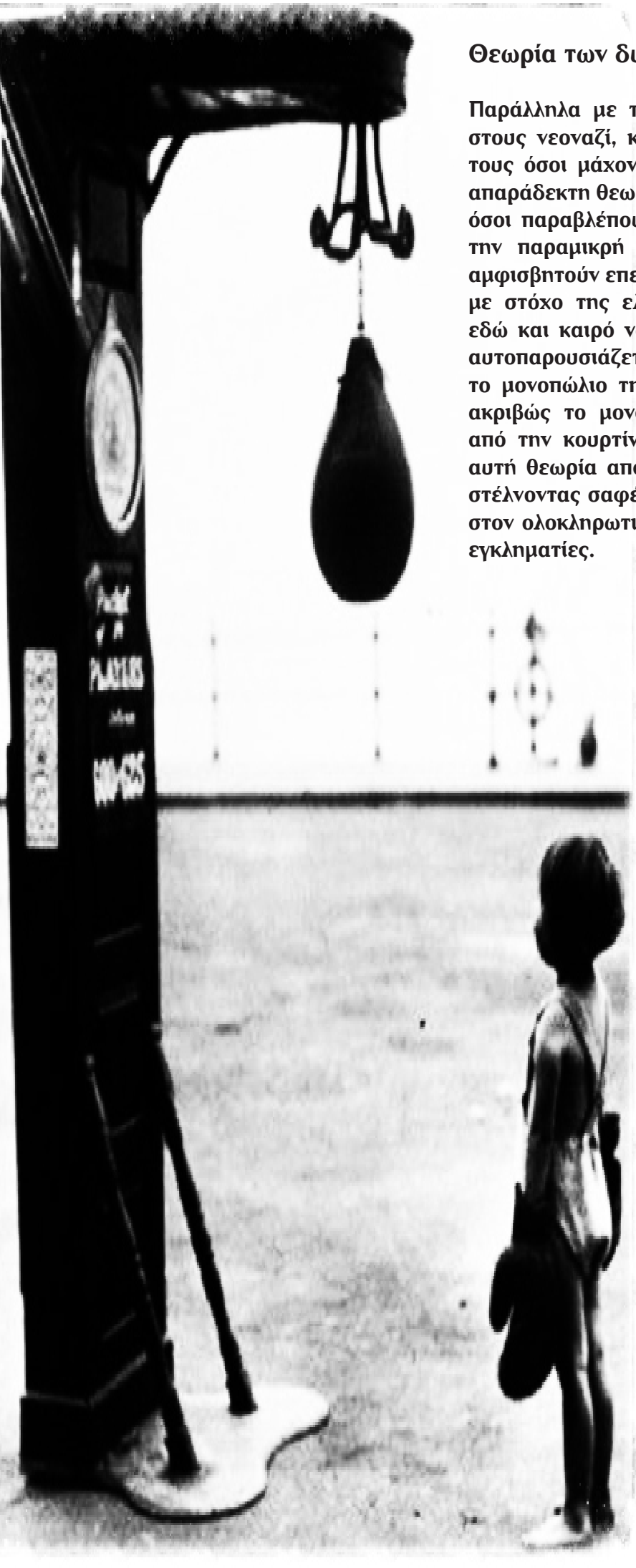

Θεωρία των δυο άκρων

Παράλληλα με το δριμύ κατηγορώ της κυβέρνησης απέναντι στους νεοναζί, καταβάλεται προσπάθεια να εξομοιωθούν μαζί τους όσοι μάχονται απέναντι σε κράτος και αφεντικά, με την απαράδεκτη θεωρία των δυο άκρων. Δεν γίνεται να εξομοιωθούν όσοι παραβλέπουν τους νόμους με στόχο να καταργήσουν και την παραμικρή ανθρώπινη ελευθερία, με αυτούς που τους αμφισβητούν επειδή τους θεωρούν επιστέγασμα της κυριαρχίας, με στόχο της ελευθερία και την αυτοοργάνωση. Επιθυμείται εδώ και καιρό να χτιστεί μια εικόνα στην οποία η κυβέρνηση αυτοπαρουσιάζεται σαν ο μόνος τηρητής του νόμου και διεκδικεί το μονοπώλιο της βίας. Η θεωρία των δυο άκρων είναι αυτό ακριβώς το μονοπώλιο της βίας μόνο από το κράτος, κάτω από την κουρτίνα της δήθεν νομιμότητας. Η αβάσιμη λοιπόν αυτή θεωρία αποσκοπεί στη δημιουργία ενός κλίματος φόβου, στέλνοντας σαφές μήνυμα σε όσους σηκώνουν κεφάλι απέναντι στον ολοκληρωτισμό του κράτους, ότι θα αντιμετωπίζονται σαν εγκληματίες.

Αποδομώντας την θεωρία αυτή..

Τα μέτωπα που αναγνωρίζουμε εμείς, στην πραγματικότητα είναι δυο: το σύστημα και τα τσιράκια του, δηλαδή, οι δήθεν αντισυστημικοί φασίστες και οι ενεργά αντιστεκόμενοι σε αυτό. Το σύστημα, ενσωματώνοντας όλες τις μορφές του, όπως τις κυβερνήσεις, τα ΜΜΕ, τους μπάτσους, καθώς και τους εκάστοτε μηχανισμούς που χρησιμοποιεί για να επιφέρει την καταστολή συνειδήσεων και αγώνων, επιδιώκει τον καλλωπισμό της φασίζουσας και βίαιης φύσης του. Στην προκειμένη περίπτωση χρησιμοποιώντας τους φασίστες της Χ.Α. στήνει το παιχνίδι του, με τους παραπάνω να αποτελούν τα πιόνια του για τον εκφοβισμό και την καταστολή των μειονοτήτων, των αδύναμων αυτού του κόσμου, τον κόσμου του αγώνα, τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, σε μια διαστρωμάτωση που το ίδιο έχει δημιουργήσει και συντηρεί. Στη φαινομενικά νόμιμη βία που ασκεί το ίδιο το σύστημα στην κοινωνία, άλλωτε με την φυσική μορφή του φασισμού και άλλωτε με τις φασιστικές πρακτικές και πολιτικές της εξαθλίωσης, ένα κομμάτι της κοινωνίας επιλέγει την αντιβία, μια διαφορετική μορφή πάλης των "από τα κάτω" η οποία εναντιόνεται καθημερινά στην φασιστική μήτρα του συστήματος και γεννά αντιδομές με στόχο να δημιουργήσει έναν κόσμο ισότητας και ελευθερίας σε κάθε κοινωνικό πεδίο

Ο φασισμός τσακίζεται στον δρόμο

Ο φασισμός δεν μπορεί να νικηθεί με καθεστωτικά μέσα. Οι φασιστικές πρακτικές είναι βαθιά ριζωμένες στο σύστημα και δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν χωρίς κάθετη ρήξη με ό,τι τις συντηρεί και τις αναπαράγει. Κατά τη γνώμη μας, ο αντιφασιστικός αγώνας δεν πρέπει να θεωρείται ξεχωριστό κομμάτι από τον αγώνα μας σε κάθε μορφή καταπίεσης, είναι ένα κομμάτι της ταξικής πάλης και εξυπηρετεί τα συμφέροντα μας, τα συμφέροντα των "από τα κάτω". Ο αντιφασιστικός αγώνας, είναι οι συντροφικές μας σχέσεις που αναπτύσσονται στον δρόμο, στους αυτοοργανωμένους χώρους, στους τόπους εργασίας και σε κάθε ζωτικό μας χώρο. Ενάντια στις λογικές της ανάθεσης είναι η αντιπληροφόρηση κόντρα στην παραπληροφόρηση των ΜΜΕ, είναι η αφύπνιση της συλλογικής συνείδησης κόντρα στον ατομικισμό και είναι η κοινωνική επανάσταση ενάντια στην αστική αντεπανάσταση.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΥΟ ΑΚΡΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ

Ο ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Γεωπονικού
asgpa@riseup.net | asgpa.espivblogs.net